

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobkyně: **E. E.**, st. přísl. Mongolsko, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3, o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11.11.2009, č.j. CPR-7157-3/ČJ-2009-9CPR-C220

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11.11.2009, č.j. CPR-7157-3/ČJ-2009-9CPR-C220 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 4.800,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně Mgr. Marka Sedláka, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně, Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Hradec Králové, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Orlicí ze dne 20.5.2009 č.j. CPHK-834-19/ČJ-2008-66-SY-CI, kterým bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky

V odůvodnění pak odvolací správní orgán zrekapituloval průběh správního řízení a mimo jiné uvedl, že vycházel při posuzování podání plně ze spisového materiálu účastníka řízení, především z obsahu podané žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, tj. z předložených náležitostí, z usnesení o přerušení řízení a výzvy správního orgánu I. stupně ze dne 27.3.2009, z usnesení o zastavení řízení ze dne 20.5.2009 a v neposlední řadě z obsahu podaného odvolání.

Odvolací správní orgán uvedl, že zákon taxativním výčtem v ust. § 66 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. stanoví důvody, kdy správní orgán řízení zahájená na žádost zastaví. Podmínkou zastavení v daném případě podle odvolacího správního orgánu byla prokázaná skutečnost, že účastníku řízení byla správním orgánem I. stupně poskytnuta dostatečná lhůta k tomu, aby doplnil požadované doklady. V daném případě správní orgán I. stupně vyzval účastníka řízení k doložení dokladu, který by potvrdil účel pobytu na území (tj. rozhodnutí úřadu práce o povolení k zaměstnání), neboť platnost předchozího povolení k zaměstnání účastníku řízení skončila ke dni 2.9.2008. Od tohoto data účastník řízení nedisponoval žádným povolením k zaměstnáním. K předložení dokladu prokazující účel pobytu podle odvolacího orgánu správní orgán I. stupně stanovil účastníku řízení přiměřenou lhůtu.

Odvolací správní orgán konstatoval, že účastník řízení měl dostatek času k předložení požadované náležitosti v případě podané žádosti. Správní řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu bylo správním orgánem I. stupně přerušeno dne 27.3.2009, usnesení o přerušení správního řízení společně s výzvou k odstranění nedostatků byly doručeny účastníku řízení dne 1.4.2009. Požadovaný doklad nebyl správnímu orgánu ani v rámci odvolacího řízení doložen. Nepředložení požadovaných dokladů v případě žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání považoval odvolací správní orgán za podstatnou vadu, která brání pokračovat v řízení a kterou správní orgán není schopen bez vynaložení značného úsilí odstranit sám. Podle odvolacího správního orgánu správní orgán I. stupně byl povinen řízení o žádosti usnesením ze dne 20.5.2009 zastavit.

K námitce, že žalobkyně žádala o přerušení řízení dle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. a správní orgán řízení o žádosti nepřerušil, odvolací správní orgán uvedl, že žalobkyně požádala o přerušení řízení podle § 65 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., nikoli tedy podle ust. § 64 odst. 2 cit. zákona, v odvolání ze dne 15.4.2009 proti usnesení o přerušení řízení o žádosti vydané správním orgánem I. stupně dne 27.3.2009 a odvolací správní orgán se k tomuto ve svém rozhodnutí ze dne 26.10.2009, č.j. CPR-7157-2/ČJ-2009-9CPR-C220 již vyjádřil.

Odvolací správní orgán se ztotožnil s postupem správního orgánu I. stupně, který přistoupil k zastavení řízení o žádosti dle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., neboť podmínky pro zastavení předmětného řízení o žádosti byly v daném případě naplněny.

Žalobkyně ve své žalobě napadenému rozhodnutí a řízení vytýkala nesprávný úřední postup spočívající v krácení jejích procesních práv.

Uvedla, že podala odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým bylo zastaveno řízení ve věci žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. Žalobkyně učinila podání ve věci samé u orgánu I. stupně již dne 20.8.2008. Správní orgán I. stupně chybnou aplikací zákona č. 326/1999 Sb. dospěl k závěru, že podání žalobkyně je učiněno mimo lhůtu stanovenou v ust. § 47 odst. 1 v návaznosti na ust. § 44a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. Na základě toho postupoval správní orgán I. stupně dle ust. § 169 odst. 7 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb. a řízení usnesením ze dne 21.8.2009, č.j. CPHK-834-3/Č.j.-2008-66-SY-CI zastavil. Proti tomuto usnesení bylo podáno odvolání, které bylo odvolacím orgánem zamítnuto a to rozhodnutím ze dne 1.10.2008, č.j. CPR-13515/Č.j.-2008-9CPR-C216. V návaznosti na

rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo Úřadem práce ve Svitavách odňato žalobkyni povolení k zaměstnání. Dne 17.12.2008 bylo v rámci přezkumného řízení rozhodnutím Ministerstva vnitra č.j. MV-87633-5/OAM-2008 usnesení č.j. CPHK-834-3/Č.j.-2008-66-SY-CI a současně také rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie zrušeno a věc byla vrácena správnímu orgánu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí. Dne 27.3.2009 vydal správní orgán I. stupně usnesení č.j. CPHK-834-3/Č.j.-2008-66-SY-CI, kterým řízení přerušil a současně vyzval žalobkyni, aby ve lhůtě 14 dnů doložila k žádosti doklad potvrzující účel pobytu-rozhodnutí o povolení k zaměstnání. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání a současně požádala správní orgán, aby ve smyslu ust. § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. řízení přerušil na dobu 180 dnů. Správní orgán na žádost žalobkyně nereagoval a dne 20.5.2009 vydal usnesení, kterým řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. zastavil. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání, které zdůvodnila nezákonným postupem správního orgánu I. stupně, když namítala porušení procesních práv účastníka řízení spočívajících v absenci postupu podle ust. § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. Žalobkyně také uvedla, že se do situace, která způsobila nemožnost doložení požadovaného dokladu, dostala vinou nezákonného postupu správního orgánu. Ten měl za využití ustanovení správního řádu učinit vše, aby tento nezákonný postup pokud možno co nejúčinněji napravil. Podle žalobkyně povinnost správního orgánu přerušit řízení na žádost účastníka v řízení zahájeném z jeho podnětu je obligatorní a byla také opakovaně judikována.

Policie České republiky, Služba cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ve vyjádření k žalobě konstatovala, že důvody, které vedly správní orgán I. stupně k zastavení řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky jsou jasné a přesvědčivé. Dle názoru odvolacího správního orgánu je dostatečně prokázáno, že správní orgán I. stupně rozhodl ve věci v souladu s příslušným ustanovením správního řádu a zákona č. 326/1999 Sb. Navrhla, aby Městský soud v Praze žalobu zamítl.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jejich vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu spisového materiálu, který byl soudu předložen, byly zjištěny následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti:

Žalobkyně dne 20.8.2008 podala na Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Orlicí, detašované pracoviště Svitavy žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání.

Rozhodnutím Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Hradec Králové, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Orlicí, skupiny povolování pobytu ze dne 20.5.2009 č.j. CPHK-834-19/ČJ-2008-66-SY-CI bylo podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. řízení ve věci žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání ve smyslu ust. § 44a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. podané dne 20.8.2008 na Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Orlicí, detašované pracoviště Svitavy a zaevidované pod č.j. CPHK-834/ČJ-

2008-66-SY-CI zastaveno. V odůvodnění správní orgán I. stupně zrekapituloval průběh správního řízení a konstatoval, že po posouzení všech shromážděných důkazů, zjištěných skutečností a vzhledem k tomu, že odvolání proti usnesení, kterým se žadatelka vyzývá k odstranění vad žádosti, nemá dle ust. § 76 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. odkladný účinek, shledal správní orgán důvod pro aplikaci ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb.

Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu I. stupně podala žalobkyně blanketní odvolání ze dne 9.6.2009, které doplnila podáním ze dne 26.10.2009, kde namítala nezákonnost předmětného usnesení, když požádala správní orgán o přerušení řízení dle ust. § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. a správní orgán, ač mu správní řád v cit. ustanovení ukládá obligatorní postup, řízení nepřerušil, čímž porušil procesní práva účastníka řízení do té míry, že jeho postup nemohl vyústit v zákonné rozhodnutí.

Žalobou napadeným rozhodnutím Policie České republiky, Služby cizinecké policie, ředitelství služby cizinecké policie ze dne 11.11.2009 č.j. CPR-7157-3/ČJ-2009-9CPR-C220 bylo odvolání žalobkyně zamítnuto a původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Podle ust. § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. správní orgán může řízení usnesením přerušit současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2.

Podle ust. § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele; jestliže je žadatelů více, může tak učinit jen za podmínky, že s přerušením souhlasí všichni.

Podle ust. § 64 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. řízení lze přerušit na dobu nezbytně nutnou. Při postupu podle odst. 2 správní orgán při určení doby přerušení přihlíží k návrhu účastníka.

V dané věci žalobkyně dne 20.8.2008 podala na Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Orlicí, detašované pracoviště Svitavy žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání dle ust. § 44a odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb. Usnesením Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Hradec Králové, Inspektorátu cizinecké policie Ústí nad Orlicí ze dne 27.3.2009 č.j. CPHK-834-13/ČJ-2008-66-SY-CI byla žalobkyně vyzvána, aby svou žádost doložila dokladem potvrzující účel pobytu na území České republiky a k doložení této náležitosti jí byla stanovena lhůta 14 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Současně správní orgán dle ust. § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. řízení o žádosti o prodloužení doby platnosti k dlouhodobému pobytu na území přerušil. Proti tomuto usnesení podala žalobkyně odvolání ze dne 15.4.2009, které doplnila podáním ze dne 4.5.2009, kde mimo jiné uvedla, že podala předmětnou žádost správnímu orgánu dne 20.8.2008 a toto podání splňovalo všechny zákonem stanovené náležitosti. Nezákonným postupem správního orgánu bylo však řízení ve věci zastaveno. Důsledkem tohoto nezákonného postupu ze strany správního orgánu podle žalobkyně nastala skutečnost, kterou v rámci svého šetření zjistil správní orgán, tedy že došlo k zániku platnosti předmětného povolení k zaměstnání. Současně také uvedla, že s ohledem na stav v oblasti zaměstnanosti, který je vyvolán globální finanční krizí není reálné, aby účastník řízení doložil ve lhůtě stanovené správním orgánem nové povolení k zaměstnání a požádala správní orgán, aby řízení ve věci přerušil na dobu 180 dnů. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 20.5.2009 č.j. CPHK-834-19/ČJ-2008-66-SY-CI pak bylo řízení o předmětné žádosti žalobkyně zastaveno s tím, že nebyly v určené lhůtě odstraněny vady

žádosti, přičemž správní orgán I. stupně také uvedl, že požadavek žalobkyně na přerušení řízení ve věci na dobu 180 dnů byl shledán nedůvodný, neboť jak je mimo jiné uvedeno v ust. § 6 zákona č. 500/2004 Sb. správní orgán vyřizuje věci bez zbytečných průtahů. Samotné rozhodnutí odvolacího orgánu o předmětném odvolání proti usnesení správního orgánu I. stupně ze dne 27.3.2009 č.j. CPHK-834-13/ČJ-2008-66-SY-CI, jímž bylo podle § 64 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb. přerušeno řízení o předmětné žádosti žalobkyně, je až ze dne 26.10.2009, vydáno bylo pod č.j. CPR-7157-2/ČJ-2009-9CPR-C220 a bylo jím odvolání žalobkyně zamítnuto a původní usnesení správního orgánu I. stupně potvrzeno.

Městský soud v Praze má za to, že žaloba byla podána důvodně. Správní orgán I. stupně pochybil, jestliže navzdory žádosti žalobkyně o přerušení řízení, toto řízení nejenže nepřerušil, ale usnesením zastavil, když dospěl k závěru, že žalobkyně neodstranila ve stanovené lhůtě vady své žádosti. V ust. § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. je přitom výslovně stanoveno, že v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele. Zákon tedy spojuje právo žádat o přerušení řízení pouze s osobou žadatele a podle této úpravy správního řádu nemůže správní orgán žádosti žadatele o přerušení řízení nevyhovět a musí řízení přerušit. Žadatel má v tomto bodě velmi silné postavení, které nebylo žalobkyni v projednávané věci postupem správního orgánu I. stupně zachováno. Uvedené pochybení nenapravit ani odvolací správní orgán, který rozhodnutí o zamítnutí odvolání odůvodnil mimo jiné i konstatováním, že skutečnost, že žalobkyni byla správním orgánem poskytnuta dostatečná lhůta k tomu, aby doplnila zákonem výslovně stanovené náležitosti její žádosti, byla dostatečně prokázána. Nepředložení požadovaných dokladů v případě žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání považuje odvolací správní orgán za podstatnou vadu, která brání pokračovat v řízení a kterou správní orgán není schopen bez vynaložení značného úsilí odstranit sám. Podle odvolacího orgánu byl správní orgán I. stupně povinen řízení o žádosti usnesením dne 20.5.2009 zastavit. K námitce, že žalobkyně žádala o přerušení řízení dle § 64 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. a správní orgán řízení o žádosti nepřerušil, odvolací správní orgán uvedl, že žalobkyně požádala o přerušení řízení podle § 65 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., tedy nikoli podle ust. § 64 odst. 2 cit. zákona a to v odvolání ze dne 15.4.2009 proti usnesení o přerušení řízení o žádosti vydaném správním orgánem I. stupně dne 27.3.2009 a odvolací správní orgán se k tomuto ve svém rozhodnutí ze dne 26.10.2009 č.j. CPR-7157-2/ČJ-2009-9CPR-C220 již vyjádřil. Vzhledem k uvedenému se odvolací správní orgán ztotožnil s postupem správního orgánu I. stupně, neboť dle jeho názoru byly v daném případě podmínky pro zastavení předmětného řízení naplněny.

Porušením procesních práv žalobkyně – v daném případě práva dosáhnout přerušení správního řízení na základě vlastní žádosti – zatížily správní orgány obou stupňů řízení vadou, která mohla mít za následek vydání nezákonného rozhodnutí ve věci samé. Postup správních orgánů v dané věci byl formální. Soud ještě v předmětné věci upozorňuje na skutečnost, že ve smyslu ust. § 64 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. přihlíží správní orgán při určení doby přerušení k návrhu účastníka řízení.

Na základě shora uvedeného tedy Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba byla podána důvodně, když žalobou napadené rozhodnutí je v rozporu se zákonem pro podstatné vady řízení, které mu předcházelo. Z tohoto důvodu soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a současně vyslovil, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Správní orgány jsou právním názorem, vysloveným Městským soudem v Praze, v dalším řízení vázány (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Podle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud o podané žalobě bez nařízení jednání, když žalobkyně vyjádřila souhlas s takovýmto postupem a žalovaný k výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovým projednáním věci. V daném případě tedy byly splněny zákonné důvody pro postup dle ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého úspěšné žalobkyni náleží náhrada nutných nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci náklady právního zastoupení žalobkyně, které tvoří odměna Mgr. Marka Sedláka, advokáta, za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč (převzetí zastoupení, podání žaloby) podle ust. § 7, § 9 a § 11 odst. 1 vyhlášky č.177/1996 Sb., advokátního tarifu, a dvakrát režijní paušál po 300,-Kč za náhradu hotových výdajů podle ust. § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. Celková výše přiznaných nákladů řízení činí 4.800,-Kč, jejichž povinnost k náhradě soud přiznal proti žalovanému k rukám právního zástupce žalobkyně ve třicetidenní lhůtě k plnění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. listopadu 2013

JUDr.Slavomír Novák,v.r.
předseda senátu

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová